

Herr Ulver han var en riddareman

Folksong - ballad

1 Herr Ul-ver han var en rid-da-re man. Herr Ul-ver han var en
 2 Herr Ul-ver han var en Rid-da-re kind. Herr Ul-ver han var en
 3 De lev-de till - sam-mans i åt-ta år. De lev-de till - sam-mans
 4 Men så kom-mer dö - den i Vår-by in. Men så kom-mer dö - den
 5 Och Ul-ver var kvar i mö-da och sorg. Och Ul-ver var kvar i
 6 De vo-ro till - sam-mans i åt-ta år. De vo-ro till - sam-mans
 7 Fru Sti - ne - borgs barn de gin-go i lek. Fru Sti - ne - borgs barn de

rid - da - re man. Han fäst' sig en mö i främ - man - de land. Så
 Rid - da - re kind. Han fäs - te sin Jung - fru Sö - öl - ver - lind. Så
 i åt - ta år. Och ha - de till - sam - mans tre bar - nen små. Så
 i Vår - by in. Och ta - ger så bort fru Sö - öl - ver - lind. Så
 mö - da och sorg. Så fäs - te han jung - fru Sti - i - ge - borg. Så
 i åt - ta år. Och ha - de till - sam - mans bar - nen de små. Så
 gin - go i lek. Fru Söl - ver - linds barn sut - to in - ne och grät! Så

kän - ner vi Ulf. Han fäst' sig en mö i främ - man - de land. Så
 kän - ner vi Ulf. Han fäs - te sin Jung - fru Sö - öl - ver - lind. Så
 kän - ner vi Ulf. Och ha - de till - sam - mans tre bar - nen små. Så
 kän - ner vi Ulf. Och ta - ger så bort fru Sö - öl - ver - lind. Så
 kän - ner vi Ulf. Så fäs - te han jung - fru Sti - i - ge - borg. Så
 kän - ner vi Ulf. Och ha - de till - sam - mans bar - nen de små. Så
 kän - ner vi Ulf. Fru Söl - ver - linds barn sut - to in - ne och grät! Så

kän - ner vi Ulf. 8 Det min - sta bar - net det grät så - å hårt. Det
 kän - ner vi Ulf. 9 Fru Söl - ver - lind talte till äng - la - ska - ra: Fru
 kän - ner vi Ulf. 10 "Väl är det lov - givit till jor - de - rik fara." "Väl
 kän - ner vi Ulf. 11 Hon klap - pa' på dörren med fing - rar - ne små. Hon
 kän - ner vi Ulf. 12 "Vi lig - gen I så, på stic - kor och strå?" "Vi
 kän - ner vi Ulf. 13 "Vi är - en I barn så o - ren och svart?" "Vi
 kän - ner vi Ulf. 14 "Fru Sti - ne - borg, stätt upp, drag klä - der up - på!" "Fru

min - sta bar - net det grät så - å hårt. Det väck - te sin mor un -
 Söl - ver - lind tate till äng - la - ska - ra: "Är det lov - gi - vit till
 är det lov - givit till jor - de - rik fara." "Men kom blott i - gen, in - nan
 klap - pa' på dörren med fing - rar - ne små. "Stån upp mi - na barn, dra - gen
 lig - gen I så, på stic - kor och strå?" "Vi ha - va ej annat att
 är - en I barn så o - ren och svart?" "Ej nå - gon oss tvättar, se'n
 Sti - ne - borg, stätt upp, drag klä - der up - på!" "Och hör, vad jag talar, ett

- der svar - tan jord. Så kän - ner vi Ulf. Det väck - te sin mor un -
jor - de - rik fara?" Så kän - ner vi Ulf. "Är det lov - gi - vit till
ha - nar - ne gala" Så kän - ner vi Ulf. "Men kom blott i - gen, in - nan
lå - sen i - frå!" Så kän - ner vi Ulf. "Stån upp mi - na barn, dra - gen
lig - ga up - på." Så kän - ner vi Ulf. "Vi ha - va ej annat att
dö - der du vart." Så kän - ner vi Ulf. "Ej nå - gon oss tvättar, se'n
ord el - ler två." Så kän - ner vi Ulf. "Och hör, vad jag talar, ett

- der svar - tan jord. Så kän - ner vi Ulf. 15 "Jag ef - ter mig läm - na' båd'
jor - de - rik fara?" Så kän - ner vi Ulf. 16 "Jag ef - ter mig läm - na' båd'
ha - nar - ne gala" Så kän - ner vi Ulf. 17 "Jag ef - ter mig läm - na' de
lå - sen i - frå!" Så kän - ner vi Ulf. 18 "Har du mi - na barn va - rit
lig - ga up - på." Så kän - ner vi Ulf. 19 "Har jag va - rit bar - nen en
dö - der du vart." Så kän - ner vi Ulf. 20 Men al - drig man sett en här -
ord el - ler två." Så kän - ner vi Ulf.

å - ker och äng," "Jag ef - ter mig läm - na' båd' å - ker och äng," "Nu
ox - ar ock kor." "Jag ef - ter mig läm - na' båd' ox - ar ock kor." "Nu
bols - tar - ne blå." "Jag ef - ter mig läm - na' de bols - tar - ne blå." "Nu
hul - der och god?" "Har du mi - na barn va - rit hul - der och god?" "Gud
styv - mo - der styv." "Har jag va - rit bar - nen en styv - mo - der styv." "Här -
- li - ga - re skara, Men al - drig man sett en här - li - ga - re skara, Än

får mi - na barn u - tan mat gå i säng." Så kän - ner vi Ulf. "Nu
gå mi - na barn u - tan strum - por och skor." Så kän - ner vi Ulf. "Nu
lig - ga mi - na barn på stic - kor och strå." Så kän - ner vi Ulf. "Nu
Fa - der i him - len be - rätt dig en stol." Så kän - ner vi Ulf. "Gud
- ef - ter vill jag bli en mo - der så blid." Så kän - ner vi Ulf. "Här -
Söl - ver - lind med bar - nen till him - len fara. Så kän - ner vi Ulf. Än

får mi - na barn u - tan mat gå i säng." Så kän - ner vi Ulf.
gå mi - na barn u - tan strum - por och skor." Så kän - ner vi Ulf
lig - ga mi - na barn på stic - kor och strå." Så kän - ner vi Ulf.
Fa - der i him - len be - rätt dig en stol." Så kän - ner vi Ulf.
- ef - ter vill jag bli en mo - der så blid." Så kän - ner vi Ulf.
Söl - ver - lind med bar - nen till him - len fara. Så kän - ner vi Ulf.